

Sygn. akt V KK 374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga,
w sprawie **K. M.**

skazanej z art. 258 § 1 kk, art. 204 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w
zw. z art. 33 § 1-3 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 3 grudnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 24 marca 2015 r.,

**1/ uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu;**

**2/ kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

K. M. stanęła pod zarzutem tego, że:

1/ w okresie od 10 marca 2011 r. do 16 marca 2011 r. brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziła [...] i inne osoby, a mającej na celu dokonywanie przestępstw polegających na czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez: [...] i inne kobiety,

to jest o czyn z art. 258§1 k.k.;

2/ w okresie od 10 marca 2011 r. do 16 marca 2011 r., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu i z góry podjętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z [...] oraz innymi osobami brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej w ten sposób, że na polecenie [...] pracowała w charakterze telefonistki w agencjach towarzyskich na terenie W., odbierając telefony od osób, które odpłatnie chciały skorzystać z usług zatrudnionych w charakterze prostytutek kobiet, umawiając je z nimi, a następnie za zgodą i wiedzą T. W. i innych osób pobierała jako swoje wynagrodzenie za świadczoną pracę pieniądze, które stanowiły równowartość nie mniej niż połowy należności otrzymywanych przez kobiety zatrudnione w charakterze prostytutek z tytułu świadczonych przez nie usług seksualnych, a które to pieniądze ww. kobiety przekazywały na rzecz [...] i innych członków grupy, a także wynajęła na swoje nazwisko mieszkanie, w którym znajdowała się agencja towarzyska, czerpiąc w ten sposób korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez osoby zatrudnione w agencjach towarzyskich, czym uczyniła sobie stałe źródło dochodu,

to jest o czyn z art. 204§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 24 marca 2015r. uznał oskarżoną za winną popełnienia pierwszego z zarzuconych jej czynów i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Uznano ją też za winną popełnienia drugiego z zarzuconych czynów i za to wymierzono jej karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 złotych.

Kary jednostkowe połączone karą łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie tej kary warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.

Wyrok ten uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron z

dniem 17 kwietnia 2015 r. (k. 5108 i 5160 oraz k. 5176a).

Obecnie, kasację od tego orzeczenia, na niekorzyść skazanej wywiódł Prokurator Generalny. Podniesiono w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 73§2 k.k. w zw. z art. 65§1 i 2 k.k., polegającego na nieorzeczeniu dozoru kuratora, obligatoryjnego wobec sprawcy działającego w zorganizowanej grupie przestępczej lub w warunkach określonych w art. 65§1 k.k., w wypadku orzeczenia za takie czyny kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasację wniesioną w niniejszej sprawie należy ocenić jako oczywiście zasadną.

Bezsprzecznie, w niniejszej sprawie, K. M. została skazana za popełnienie czynu z art. 258§1 k.k., a wymierzona za to przestępstwo kara weszła w skład orzeczonej wobec niej kary łącznej pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono.

Zgodnie z dyspozycją art. 65§2 k.k. – do sprawcy przestępstwa z art. 258 k.k. mają zastosowanie przepisy dotyczące sprawcy określonego w art. 64§2 k.k., z wyjątkiem przewidzianego w tym przepisie zaostżenia kary. Natomiast art. 73§2 k.k. stanowi, że w przypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczenie wobec sprawcy określonego w art. 64§2 k.k. dozoru w okresie próby, jest obowiązkowe.

Pomimo wskazanego powyżej nakazu ustawowego, wyrokiem z dnia 24 marca 2015r., wobec skazanej nie orzeczono dozoru.

W tej sytuacji, zarzut podniesiony w kasacji uznać należy za w pełni uzasadniony.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku w części, w jakiej orzeczono nim o karze łącznej pozbawienia wolności i w tym zakresie przekazano sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy orzekając o karze łącznej powinien rozważyć również okoliczność podniesioną przez Prokuratora Generalnego w skardze kasacyjnej.

Na tej podstawie orzeczono jak na wstępie.

kc